

د غويي اتمه او اوومه، زموږ د تاريخ دوه تورې ورځې!

د غويي اتمه زموږ د هيواد د معاصر تاريخ له تورو ورځو څخه ده. په دغه ورځ کې تنظيمي جنايتکارو مشرانو، خلقي او پرچمي هيواد پلورو سره په ځاينانه خوږو خبرو د روسې پر وړاندې زموږ د درديدونکي ملت د آزادۍ غوښتنې مبارزه خپله کړه او د خپلو پاکستاني او ايراني اربابانو په اشارې سره يې زموږ خاوره د وينې په ميدان بدل کړ او يوازې څلورو کالو د وينې تويونې واکمنۍ پر مهال يې ويرونکي ناورينونه ترسره کړل. ويجاړونکي تنظيمي جگړې، له سر څخه تر پښو ځناوري او فاشيزم، پاتک سالاري، له ۷۰ زره ډيرو کابليانو وژنه، د کابل بنکلي بنا په بشپړه توگه ويجاړونه، د خلکو شتمنۍ لوټول، په اوويا کلنو ميندو او اووه کلنو نجونو جنسي تيرۍ، زموږ اقتصادي بيخېناوو په بشپړه له منځه وړل، له کابل موزيم څخه له اوويا زرو زيات تاريخي اثارو لوټول او پاکستاني جرنيلانو ته سپارل او دغه راز نور چنگيزي جنايتونه د جهادي مشرانو له شرمه ډکې ډالۍ وې، چې تر دمگړۍ لمنه يې راغزیدلې ده او تراوسه هم د غويي اتمې او اوومې ځناورانو د خپلو خيانتونو او جنايتونو چاقو زموږ د ملت تر مغزو رسولي دي.

په کابل باندې د ظلم کسبه جهاديانو په يرغل سره ورځ په شپې واخوته او د يو بل په کولمو راويستلو يې پيل وکړ او آن تر دې د دوی پاکستاني او ايراني بادارانو ته هغه خوب چې په کابل کې د اته گونو او اووه گونو رهبرانو يو گډ حکومت رامنځته شي، د منلو خلاف و. له دې امله پاکستان، امريکا او عربستان زر ترزره د منځنيو پيړيو لښکر د طالبانو په نوم سمبال، د يو لاس او مزدوره دولت جوړونې په موخه يې زموږ هيواد ته راواستول او دغه راز زموږ خلک د يو بل د کرکې ډک شيطاني ځواک په دام کې راگير شو.

د انارشيزم فضا او له جهادي او طالبې باندونو څخه د خلکو کرکه او بيزاري، د بنځو پر وړاندې حساسيت او افغانستان د نړيوال تروريزم په مرکز بدلول، په ځانگړې توگه د امريکا داره مار دولت لپاره د يولسم سپتامبر پېښه يوه طلايي پلمه وه، چې په نړۍ باندې د واک تر لاسه کولو او نوو ټوکول شوو سيالانو ته سرې سترگرو په ښکاره کولو سره په افغانستان باندې په دروغينو شعارونو پوځي لښکرې راماتې کړې. په دې توگه، د افغانستان خپلواکي چې د روسي نيواکگرو او د دوی لاسپوڅو څخه زموږ د ملت د مبارزو په لور قيمت تر لاسه شوې وه، يو ځل بيا مو له لاسه لاړه او هيواد او خلک مو د وينې تويونکي ستر ځواک او د دوی نوکرانو په ولکه کې راگير شو.

امريکا او ناټو، جهادي، خلقي او پرچمي جلادان او جاسوس کسبه او د ملت ضد تکنوکراتان په خپل چوپړ کې نيولې او په ننداريزه توگه د ټاکنو په لار اچولو سره يې د ځاينانو او انسان وژونکو رامنځته شوي گډ دولت زموږ پر خلکو وزغمو او تيره يوه لسيزه کې يې هڅې وکړې، څو زموږ د تاريخ له پاڼو د غويي اتمې او اوومې د وينې تويونې او له تيارې څخه ډک تاريخ ها خوا کړي. د دې کلونو په لړ کې جهادي قصابانو پر ځان عطرونه او پوډر ووهل، څو د «دموکرات» او «ملي» اکتونه وکړي. په دې يې بسنه ونکړه، د ځان لپاره يې د «عمومي بخښنې» قانون جوړ کړ، د غويي اتمه توره ورځ يې «ملي ورځ» ونوموله او په کنډوالو او د بدمرغې واکمنۍ د قربانيانو په ورکو قبرونو يې، هر کال په گډا او جشنونو پيل وکړ؛ د کابل ناورين يو شمير جلادانو ته د «اتل» او «سولې شهيد» او ... لقبونه ورکړل او په تازه ټگماری حرکت کې يې د درسي کتابونو څخه د تاريخ وروستي ديرش کلونه ها خوا کړل.

ليکن څرنگه کيدونکې ده، زموږ درديدونکي خلک د خپل هيواد بربادي او وينه بهونه له ياده اوباسي، لاملين يې وبخښي؟ زموږ په تاريخ کې د غويي اتمه او اوومه دوه غمجنې او بدمرغو ورځو په څير دي. که څه هم د غويي اتمې او اوومې گناه کاران د خلکو له ويرې په زرگونه ځلې له يو بل سره متحد شي، يو بل وبخښي او په تيرو شرمونو پرده واچوي، ليکن هيڅ کله به بريالي نشي، چې د خپلې ځناورۍ داغونه زموږ د خلکو له زړونو او مغزو وباسي. هغه ورځ هرومرو رارسيدونکې ده چې دغه طاعونيان زموږ د ملت د متو په زور د خپلو کړنو سزا وويني.

د ديني فاشيستانو څخه د خلکو په منځ کې د کرکې لامل دی چې ناچاره په بهرنيو ځواکونو باور لري او څه موده وروسته خپله قبله بدلوي. نن ورځ چې ډيريرو يې د امريکا او ملاتړو د غلامۍ زنجير په غاړه کې اچولی دی، د هغوی د دايمي شتون لپاره دعا کوي، د نفل لمونځونه ادا کوي، چې خدای يې له سر څخه د ارباب سيوری کم نکړي. بې اړخه نه ده، دغه د برباديو او جنايتونو اتلان چې په بې شرمانه توگه د روسي نيواکگرو له ولکې څخه د افغانستان د آزادۍ بنسټ ايښودونکي بولي، نن ورځ د امريکا او ناټو په لاس د افغانستان نيواک د نيکمرغۍ خواله ښايې، ځکه چې د امريکايي صاحبانو د شتون په برکت سره يې مليونونه ډالرو او قدرت ته لار موندلې او د بادار نه شتون د خپل ظلم او زياتي او بې شرمه واک ختميدل گڼي. امريکا هم چې د خپلو چوپړانو په وسيلې افغانستان يې ارزانه نوښت په لاس کې درلوده، اوسمهال زمينه جوړونه کوي، چې خپل شتون زموږ په هيواد کې قانوني کړي. په افغانستان کې د دايمي اډو شتون لپاره د يو شمير «کارپوهانو» د پلورل شوو خولو او د امريکا تبليغاتي څيړن ځايونو لکه د «آزادۍ راډيو» د مياشتو مياشتو راهيسې ړانده او ځاينانه تبليغات دي، چې هر ويخ ويجدان ټپي کوي. ښکاره ده، د «آزادۍ راډيو» چې د سي آی ای لخوا د دغې موخې لپاره په لاره اچول شوې او تمويليږي، حيرانتيا نلري، ليکن هغه عناصر چې باخبره او يا ناخبره د نيواکگرو په آواز بدل شوي او د مور په ستاينه کې د هيواد پلورنې شعار ورکوي، خپل نومونه د ځاينانو او د امريکا بې غيرته لاس موچو په څير په تاريخ کې ثبتوي.

امريکا چې هر هيواد ته لاس اچولی، خلکو ته يې بې له وينې او ويجاړتيا کومه بله ډالۍ نلري. مور په عراق، ليبيا او دمگړۍ په سوريې کې د امريکا د لاسوهنو شاهد يو، چې ملتونه يې په وينو کې کينول او سرتيري يې د لاس لاندې هيوادونو پر خلکو د جنايتونو او وحشت نوي تاکتيکونه ترسره کوي. نو داسې څرنگه بنايي چې امريکا په افغانستان کې پرمختيا راوړي؟

د افغانستان په مختلفو سيمو کې د امريکايي نيواکگرو پروړاندې د دوی له هر جنايت وروسته د خلکو خپل سړی مقاومت ليدل شوی دی. ليکن دغه مقاومتونه لاتراوسه خور وور او نامتمرکه وو، ځکه نو طالبې دجالان د خلکو د اتلولۍ ځينې مقاومتونه په سپين سترگتوب له ځان سره تړون وړ کوي، په داسې حال کې چې د امريکايي نظاميانو پروړاندې د زياترو حمله کوونکو او معترضينو ژوند، تحصيل او کورنی موقعيت د دې بنسودنه کوي چې د نيواکگرو، طالبانو او د دوی د ملاتړو پر خلاف دي. دغه مقاومتونه ورځ تر بلې به ډير شي او داسې ورځ به راورسيږي، چې بهرني ځواکونه او د دوی غوره مالان به په سپکتوب تينېته ته اړ کړي.

په هيواد کې د امريکا نيواک، اډو او د دوی خاين پالونکو سياستونو پروړاندې له مبارزې پرته، د جهادي نوکرانو، تکنوکراتانو او خلقي او پرچميانو پروړاندې مبارزه ناشونې ده او د امريکا ولکې پر وړاندې مبارزه پرته د هغو روڼ اندو پر وړاندې مبارزه چې د امريکا، ايران، پاکستان او نورو هيوادونو دلالي کوي، ناقصه ده. که چيرې د خپلواکۍ غوښتونکي مدعيان بيا هم پټه خوله محافظه کاري خپله کړي او د نيواکگرو، بنسټپالو او مزد اخيستونکو روڼ اندو پر وړاندې فعاليتونه يې له اروپا، امريکا او کاناډا څخه د لاپو ډکو اعلاميو تر صادرولو کچې پورې وي، نو زموږ د درد ليدلي ملت حال به د جهادي او طالبې خرمستيو د دوران په څير لاهم ترينگړی شي او امريکا، ايران، پاکستان او نور يرغل کوونکو ته به د هيواد وړانولو او له منځه وړلو لپاره لاډير وخت په لاس ورشي. په افغانستان کې د آزادۍ غوښتنې او انقلابيتوب څپه په هر ځواک کې لومړی د هغوی عملي کار، تنظيمولو او د پرگنيو چمتو کولو پورې اړه لري.

زموږ خلکو د تيرو لسو کلونو په لړ کې د طالبانو او نورو تروريستي شبکو له شکمنو بريدونو او کړنو دا ترلاسه کړې چې د دغو ډلو کولمې له امريکا، انگلستان او نورو تجاوز کوونکو سره نښتې دي او د پردې تر شا يې استعماري معاملې ادامه لري. د دې تروريستي ډلو د شکمنو ځانمرگو بريدونو عملياتونه د کابل ښار په حساسو سيمو کې ځای پر ځای کيږي، ليکن بهرنيو ځواکونو ته هيڅ زيان هم نه وررسي، په داسې حال کې چې د دوی د برنامه ترتيب او تنظيم تروريستي ډلو پورې تړاو لري. امريکا لاتراوسه هم خپلو سيمه ييزو موخو ته د رسيدلو او افغانستان په لابرانوار او پوځي اډو تبديلولو لپاره له طالبانو، گلبديني بانډونو او حقاني شبکې گټه پورته کوي. جهادي او طالبې ډوله اسلامي بنسټپالي شايد په افغانستان کې د امريکا او لويديځ لپاره ټولنيزې اصلي اډې اوسي، ځکه چې دغه مزدور کسبه ډلې هيڅ ډول ملي او انساني حس نلري او د هر بهرني ځواک لپاره د بردگۍ منل يې په ذات کې نغښتې ده.

د کرزي کمزوري دولت د سولې د نوم لاندې مسخره شوې نندارې، زموږ ملت ته د نورو بدمرغيو او تورو ورځو خبر ورکوي. زموږ خلکو تجربه ترلاسه کړې، چې د جهادي، طالبې، گلبديني، خلقي او پرچمي سپکو جنايتکارانو د دولت جوړونې سره د سولې بيا راتگ ناشونی دی، که چيرې دغه بانډونه لاس په سولې او يووالي پورې کړي، دا به زموږ پرگنيو په غاړو کې د سولې پرې ټينگول وي او هغه وخت به امريکايي صاحبانو ته افغانستان په گډه او دواړو لاسونو وړاندې کړي. ناپوهه عناصر نن ورځ هم پوهيږي، چې طالبان، گلبدينيان او حقاني شبکه د آی. اس. آی مردارخور دي او هغه څوک چې دوی «ورور» او «افغان بچيه» بولي، په خپله د پرديو تړل شوی غلام او په هيواد کې د خپلواکۍ او دموکراسۍ دښمن دی.

موږ کلک باور لرو، تر څو چې د بهرنيو او د دوی رذيلانو له کرزي نيولې د فهم، خپلې، سيف، قانوني، دوستم، گلبدين، ملاعمر، عبدالله، عطا او د نورو په وينو ککر لاسونه زموږ د وينو له ډک هيواد څخه لنډ نشي؛ خپلواکي، آزادي، سوله، امنيت او پرمختگ ترلاسه کول به له خوب او خيال څخه نور څه نه وي، زموږ ملت ته به برياليتوب او پرمختگ ورپه برخه نشي. پس خپلواکي، دموکراسي، ملي يووالی او د خلکو اسوده کيدنه د دغو جلادي هيواد پلورو پروړاندې زموږ د هيواد د ټولو مليتونو پاڅون سره کولای شي، ځای ونيسي.

د افغانستان د همبستگۍ گوند په وار وار سره زموږ د خلکو او هيواد پروړاندې د خيانتونو او بې عدالتۍ په مقابل کې آواز اوچت کړی، يو ځل بيا د غويي اتمې لوی لاريون په لړ کې د افغانستان د بربادۍ ورځ غندي او محکمې ته د غويي اتمې او اوومې جنايت کسبه رهبران او طالبانو د رابنکلو غوښتونکی دی. زموږ گوند تعهد کوونکی دی، څو زموږ د بې وزلو خلکو سره هملاس او د وحشت ډار له منځه يووسي او له ټولو خلکو، ملي عناصرو او هيواد دوستو په بيا بيا ځل سره غواړي، څو د خلکو په ليکو کې د کورنيو دښمنانو او بهرنيو يرغل کوونکو پروړاندې پاڅيږي. د بدمرغيو او د بند زنجير څخه زموږ هيواد او خلکو د وتلو لپاره کومه بله لاره شتون نلري.

مړه دې وي نيواکگر او د دوی زنجيري سپي!

ځلانده او ژوندی دې وي د نيواکگرو او بنسټپالو پروړاندې زموږ د ملت د آزادۍ غوښتنې غبر!
د غويي اتمه او اوومه دوه تورې ورځې؛ د لاملينو له منځه وړلو سره له خپلې کلنۍ پاکې کړو!

د افغانستان د همبستگۍ گوند

۱۳۹۱د کال د غويي ۸مه (۲۰۱۲د کال د اپريل ۲۷مه)